

**מ"י 62583/10/21 - מדינת ישראל נגד אליהו שמוץ 2. יצחק יהודה
שמוץ 3. אליהו שמוץ - עוסק מורשה 300587722 4. אליהו שמוץ -
ח.פ. 515266591**

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 62583-10-21 מדינת ישראל נ' שמוץ
מ"י 62662-10-21 מדינת ישראל נ' שמוץ

בפני כבוד השופט טל ענר
המבקשת
נגד
המשיבים
מדינת ישראל
1. אליהו שמוץ 2. יצחק יהודה שמוץ 3. אליהו שמוץ -
עוסק מורשה 300587722 4. אליהו שמוץ - ח.פ.
515266591

החלטה

1. בפני בקשה להארכת תנאי שחרור - הרחקה ואיסור עיסוק (להלן: התנאים המגבילים).
2. המשיבים - אב ובן, בעלים ומפעילים של בית העסק "אליהו שמוץ" שעיסוקו במתן שירותים פיננסיים - שוחררו בתנאים ביום 11/4/21, אגב חקירה שעניינה חשדות לניהול וארגון הימורים במסגרת ארגון פשיעה, הלבנת הון, עבירות מס ועוד.
3. תנאי השחרור כללו "איסור עיסוק בבית העסק אליהו שמוץ ברחוב הרב עטיה 8 בני ברק, וזאת עד לתאריך 14/11/21" (החלטות כב' השופט מלמד מיום 3/11/21 מ"י 62662-10-21 בעניינו של אליהו, ומ"י 62583-10-21 בעניינו של יצחק).
4. עתה מתבקשת הארכת התנאים המגבילים עד ליום 3/5/22 (קרי לתקופה שתצטבר כדי 180 יום). המבקשת טוענת שהמשיבים ביצעו עבירות הלבנת הון בהיקף נרחב, תוך שימוש בפלטפורמה של בית העסק וכי המשך העיסוק מהווה סכנה לכלכלת הציבור ועלול להקל על ביצוע עבירות דומה.
5. בנוסף התבקשה החלת התנאים המגבילים על המשיבים 3-4 שיש לראות "כישות משפטית אחת עם המשיב 1" (לשון הבקשה).

6. המשיבים מתנגדים לבקשה. לשיטתם התנאים המגבילים פוגעים באופן בלתי מידתי בקניינם וחופש העיסוק שלהם, על סמך חשדות ראשוניים, בחקירה שעשויה להימשך עוד חודשים רבים. לטענתם אין עילה לפגיעה מתמשכת מעין זו ולא מתקיימים רכיבי סעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים.
7. קיימתי דיון במעמד הצדדים. הצדדים הוסיפו בעל פה על כתבי הטענות וכן הוגשו נספחים סודיים שסומנו במ/1-במ/3 וקלסר של ראיות גולמיות מתוך תיק החקירה.
8. מעיון בתיק החקירה עולה כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות, וכי בתקופה שחלפה מאז שוחררו המשיבים ממעצר נעשו פעולות חקירה רבות והחשד אף התחזק. לצד זאת קיים עדיין חשש לשיבוש החקירה, ועל כך אני למד בין השאר מרשימת פעולות החקירה שנותרו לביצוע.
9. סעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים מאפשר לכלול בין תנאי השחרור בערובה איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה **"כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה"**. אכן הגבלת היכולת לחזור לעיסוק בו עסקו המבקשים לאורך שנים פוגעת בחופש העיסוק ואף בקניין ואולם, סעיף החוק הנ"ל מאזן בין זכויות החשוד לבין אינטרסים נוספים.
10. בבש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (פורסם בנבו), הבהיר בית המשפט העליון כי:
- "ככל זכות אחרת, גם חופש העיסוק אינו מוחלט ועל כן לא אחת נדרש איזון ראוי בינו לבין זכויות ושיקולים אחרים ... כזה הוא האיזון המתבצע לעת החלטה האם לקבוע איסור עיסוק כתנאי ערובה לשחרורו של נאשם ממעצר. על בית המשפט לשוות לנגד עיניו בין היתר את הפגיעה הקשה שיש באיסור העיסוק על הנאשם הנהנה מחזקת חפות ועל פרנסתו ... אל מול אלה עליו לשקול את הסכנה שעלולה להיות טמונה בהמשך עיסוקו זה לביטחון הציבור או את ההקלה שתהא בכך בעבורו לשוב לבצע את העבירה, ואת הפגיעה באינטרס הציבורי שעלולה להיגרם עם ביצוע עבירות נוספות"**.
11. דברים אלה הולמים עד מאוד את ענייננו. לאור העובדה שהעבירות המיוחסות בוצעו תוך כדי ניהול העסק והעבודה בו ותחת הכסות החוקית של העסק, עולה מאליו החשש שחזרת המשיבים לעיסוקם תקל על ביצוע עבירות דומות. על כן שוכנעתי שיש מקום להיעתר לבקשה. לא מצאתי שהצעות המשיבים להגביל העיסוק חלקית, באופן מידתי יותר, הן ישימות.
12. עם זאת, נוכח היקף הפגיעה במשיבים, איעתר לבקשה חלקית על מנת לעקוב אחר התקדמות החקירה.

13. תנאי איסור העיסוק מוארכים אפוא, ב-90 יום.

14. אציין כי התנאי המגביל שהוארך מופנה אישית כלפי המשיבים 1 ו-2. התבקשתי להחילו גם על משיבים 3 ו-4. חוק המעצרים עוסק בבני אדם, וסעיף 48 לחוק קובע כי תנאים מגבילים יכולים להיות מוטלים על "משוחרר". המשיבים 3 ו-4 אינם ישויות שיכולות להיעצר או להיחשב כ"משוחררות". ככל שבידי המבקשת להצביע על מקור סמכות להטיל עליהם תנאים מגבילים - רשאית לעשות כן בבקשה נפרדת והדבר יישקל. מובן כי אין באמור לשלול את האפשרות לנקוט בהליכים אזרחיים או מנהליים הקשורים לעסק.

15. חומר שהוגש בדיון עומד לרשות המבקשת במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ב, 18 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.